

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä helmikuuta 2003

asiassa C-228/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Saksan liittotasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 2 ja 4 kohta – Jätteiden siirron tarkoituksen luokittelu (hyödyntäminen vai huolehtiminen) – Poltettavat jätteet – Direktiivin 75/442/ETY liitteessä II B oleva R 1 kohta – Käsite ”käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi”)

(2003/C 83/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-228/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. zur Hausen) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehenään T. Jürgensen, avustajanaan Rechtsanwalt D. Sellner), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 (EYVL L 30, s. 1) 7 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on esittänyt perusteettomia vastalauseita jätteiden muihin jäsenvaltioihin pääasiassa polttoaineena käytettäväksi tapahtuvia tiettyjä siirtoja vastaan, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja s. von Bahr, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 13.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden

siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 7 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on esittänyt perusteettomia vastalauseita jätteiden muihin jäsenvaltioihin pääasiassa polttoaineena käytettäväksi tapahtuvia tiettyjä siirtoja vastaan.

- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 259, 9.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä helmikuuta 2003

asiassa C-245/00 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA) vastaan Nederlandse Omroep Stichting (NOS)⁽¹⁾

(Direktiivi 92/100/ETY – Vuokraus- ja lainausoikeus ja tietyt tekijänoikeuden lähioikeudet henkisen omaisuuden alalla – Direktiivin 8 artiklan 2 kohta – Yleisradiointi ja yleisölle välittäminen – Kohtuullinen korvaus)

(2003/C 83/02)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-245/00, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen

tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA) ja Nederlandse Omroep Stichting (NOS) ennakkoratkaisun vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/100/ETY (EYVL L 346, s. 61) 8 artiklan 2 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 6.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/100/ETY 8 artiklan 2 kohdassa olevaa kohtuullisen korvauksen käsitettä on tulkittava yhdenmukaisella tavalla kaikissa jäsenvaltioissa ja kunkin jäsenvaltion on sovellettava sitä; kunkin jäsenvaltion on määritettävä alueellaan asianmukaisimmat perusteet varmistaakseen yhteisön oikeuden ja erityisesti edellä mainitun direktiivin asettamissa rajoissa tämän yhteisön oikeuden käsitteen noudattamisen.
- 2) Direktiivin 92/110/ETY 8 artiklan 2 kohta ei estä sellaista esittäville taiteilijoille ja äänitteiden tuottajille suoritettavan kohtuullisen korvauksen laskentamallia, joka käsittää muuttuvia ja muuttumattomia tekijöitä, kuten äänitteiden lähetystuntimäärä, yleisradiojärjestön edustamien radio- ja televisiolähetystoiminnan harjoittajien saavuttama yleisömäärä, tekijänoikeudella suojattujen musiikkiteosten esittämisen- ja lähetysoikeuksista sopimuksen perusteella maksettavat tariffit, yleisradio toimintaa harjoittavien julkisten laitosten kyseisen jäsenvaltion naapurijäsenvaltioissa soveltamat tariffit sekä kaupallisten asemien maksamat määrät; edellytyksenä on, että tämä malli mahdollistaa asianmukaisen tasapainon saavuttamisen niiden intressien välillä, jotka yhtäältä esittäville taiteilijoilla ja tuottajilla on korvauksen saamiseen tietyn äänitteen yleisradioimisesta ja toisaalta kolmansilla on siihen, että tätä äänitettä voidaan yleisradioida kohtuullisin ehdoin, ja että se ei ole minkään yhteisön oikeuden periaatteen vastainen.

(¹) EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä helmikuuta 2003

asiassa C-458/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Asetuksen (ETY) N:o 259/93 7 artiklan 2 ja 4 kohta – Jätteiden siirron tarkoituksen luokittelu (hyödyntäminen vai huolehtiminen) – Poltettavat jätteet – Direktiivin 75/442/ETY liitteessä II B oleva R 1 kohta – Käsite ”käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi”)

(2003/C 83/03)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-458/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. Støvlbaek ja J. Adda) vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään J. Faltz), jota tukee Itävallan tasavalta (asiamiehenään C. Pesendorfer), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnan ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 (EYVL L 30, s. 1) 2, 6 ja 7 artiklan sekä jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna 24.5.1996 tehdyllä komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, s. 32), 1 artiklan f alakohdan mukaisia velvoitteitaan, kun tätä jälkimmäistä säännöstä tarkastellaan yhdessä tämän direktiivin liitteessä II B olevan R 1 kohdan kanssa, koska se on esittänyt kyseisen asetuksen 7 artiklan 2 ja 4 kohdan sekä tämän direktiivin 1 artiklan f alakohdan, kun tätä säännöstä tarkastellaan yhdessä direktiivin liitteessä II B olevan R 1 kohdan kanssa, vastaisia perusteettomia vastalauseita jätteiden toiseen jäsenvaltioon pääasiassa polttoaineena käytettäväksi tapahtuvia tiettyjä siirtoja vastaan, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja s. von Bahr, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 13.2.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Itävallan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 45, 10.2.2001.